

JEAN PIERRE BOYER

Σύλλογος Ελλήνων Αιθιοπίας

Συμμετέχοντας στον εορτασμό των 200 χρόνων από την επανάσταση του 1821, θα αναφερθούμε στην πρώτη διπλωματική αναγνώριση που μας πρόσφερε το ανεξάρτητο κράτος του Χαϊτίου, όπως αποκολλούσαν οι έλληνες λόγιοι την εποχή εκείνη, την Αϊτή.

Η Αϊτή είναι ένα κράτος της Καραϊβικής, το οποίο επηρεάστηκε από την Γαλλική Επανάσταση. Οι ιδέες της οδήγησαν τους κατοίκους του νησιού σε εξέγερση και την Πρωτοχρονιά του 1804 ανακήρυξαν την ανεξαρτησία τους από τη Γαλλία, η οποία ανεγνώρισε την Αϊτή ως ανεξάρτητο έθνος, μετά από συμφωνία που υπέγραψαν οι δυο χώρες, το 1825.

Ήταν η πρώτη χώρα που κατήργησε τη δουλεία και κυβερνήθηκε από τους κατοίκους της, οι περισσότεροι από αυτούς προέρχονταν από μικτούς γάμους. Ένας από αυτούς ήταν και ο Πρόεδρος Jean Pierre Boyer (1818-1843). Ο πατέρας του ήταν Γάλλος και η μητέρα του από το Κογκό.

Σ' αυτόν οφείλεται η πρώτη επίσημη διπλωματική αναγνώριση της Ελληνικής Επανάστασης και της Ελλάδας, ως κρατικής οντότητας, από την κυβέρνηση ενός ανεξάρτητου κράτους. Γεννήθηκε στο Port-au-Prince (1776-1850) και κατά τη διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης (1789-1799), ο πατέρας του τον έστειλε να σπουδάσει στη Γαλλία. Εκεί επηρεάστηκε από τις επαναστατικές ιδέες, για την ατομική ελευθερία, ιδιοκτησία και πολέμησε ως διοικητής τάγματος.

Μετά την κήρυξη της Έλληνικής Επανάστασης του 1821 είχαν συγκροτηθεί επιτροπές, οι οποίες λειτούργησαν στην Ευρώπη και σε πολλά μέρη του κόσμου, με σκοπό την ηθική και υλική συμπαράσταση στον Ελληνικό Απελευθερωτικό Αγώνα. Οι επιτροπές αυτές υπήρχαν στη Γερμανία, Ιταλία, Γαλλία, Ρωσία και σε άλλες χώρες.

Η επιτροπή των Παρισίων, την οποία στελέχωναν οι Αδ. Κοραής, Κ. Πολυχρονιάδης, Α. Βογορίδης και Χρ. Κλωνάρης, έστειλε την 20η Αυγούστου 1821 επιστολή στον Jean Pierre Boyer, Πρόεδρο της νεοσύστατης Αιτινής Δημοκρατίας και του ζητούσε την υποστήριξη του στον απελευθερωτικό αγώνα των ελλήνων.

Ο Πρόεδρος της Αϊτή με την από 15η Ιανουαρίου 1822 επιστολή του τους πληροφορούσε, ότι αναγνωρίζει την Ελληνική Επανάσταση κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και τους δήλωνε αδυναμία να τους προσφέρει την οικονομική βοήθεια που του ζητούσαν.

Στην επιστολή του παραλληλίζει τον αγώνα των ελλήνων με αυτό που έδωσε ο λαός της Αϊτής, για να ανεξαρτητοποιηθεί από το Γαλλικό Αποικιακό Καθεστώς. Επίσης ταυτίζει τον αγώνα των Ελλήνων του 1821 με αυτή των Αρχαίων Ελλήνων και αναφέρει, σε μετάφραση του μέλους της Φιλικής Εταιρίας και αγωνιστή του 21, Ιωάννη Φιλήμονα: << Οι μεταγενέστεροι Έλληνες ελπίζουν εν τη αναγεννημένη ιστορία τούτων άξια της Σαλαμίνας τρόπαια. Είθε παρόμοιοι τοις προγόνους αυτών αποδεκνυόμενοι και υπό των διαταγών του Μιλτιάδου διευθυνόμενοι, δυνηθώσιν εν τοις πεδίοις του νέου Μαραθώνος τον θρίαμβον της ιεράς υποθέσεως, ήν επεχείρησαν υπέρ των δικαιωμάτων αυτών, της θρησκείας και της πατρίδος. Είθε, τέλος, διά των φρονίμων διατάξεων αυτών μνημονευθώσιν εν τη ιστορία οι κληρονόμοι της καρτερίας και των αρετών των προγόνων>>.

Ολοκληρώνοντας, αξίζει να αναφερθεί, ότι πολλοί ιστορικοί πιστεύουν, ότι τελικά το κράτος Αϊτής έστειλε 25 τόννους καφέ, για πουληθούν και από τα χρήματα αυτά να αγοράσουν πολεμοφόδια και ότι άλλο χρειαζόταν ο αγώνας. Το φορτίο συνόδευαν και 100 εθελοντές από την Αϊτή, οι οποίοι μετά την παράδοση του φορτίου θα πολέμησαν στο πλάι των Ελλήνων. Δυστυχώς μόλις το πλοίο εισήλθε στην Μεσόγειο καταληφθεί από πειρατές και η παράδοση δεν έγινε ποτέ.

Jean-Pierre Boyer (born 1776—died July 9, 1850) was one of the leaders of the Haitian Revolution and President of Haiti from 1818 to 1843. He reunited the north and south of Haiti in 1820 and also occupied and took control of Santo Domingo, which brought all of Hispaniola under one government by 1822. Boyer managed to rule for the longest period of time of any of the revolutionary leaders of his generation.